

REPUBLIKA

Rok X

ŁÓDŹ, WTOREK, 22-GO LISTOPADA 1932 R.

CENA NUMERU 15 GROSZY.

nr 323

Rokowania o „Scheiblera i Grohmana” Wyplata zasiłków. zostały wczoraj zakończone.

Warunki sanacji przedsiębiorstwa. — Bawełna dla Zj. Zakł. będzie wykupiona z Gdyni. — Postój fabryki potrwa zapewne tylko dwa tygodnie.

WARSZAWA, 21 listopada.

(B) Prowadzone w ministerstwie skarbu od 3 tygodni rokowania o ustalenie metod finansowych i organizacyjnych rekonstrukcji zakładów Scheiblera i Grohmana zostały zakończone. W ciągu wtorku, 22 bm. nastąpi oficjalne zatwierdzenie wyniku rokowań przez ministra skarbu prof. dr. Zawadzkiego, prezydium Banku Polskiego, Banku Gospodarstwa Krajowego i reprezentantów zaangażowanego w firmie Scheiblera i Grohmana kapitału zagranicznego. Wyniki rokowań warszawskich pokrywają się całkowicie z tem co donosiliśmy w „Republice” w piątek 18 i poniedziałek 21 bm. Rokowania doprowadziły do:

- 1) skonsolidowania długów przedsiębiorstwa,
- 2) ustalenia planu organizacji polityki finansowej, produkcyjnej i sprzedażnej,
- 3) zabezpieczenia należności banków państwowych przez zdeponowanie akcji firmu Scheibler i Grohman w Banku Gospodarstwa Krajowego,

4) zapewnienia wierzycielom zagranicznym i bankom państwowym polskim wpływu decydującego na prowadzenie przedsiębiorstw przez szczegółowe przygotowanie planu obsady personalnej władz firmy.

Wiadomość nasza o objęciu naczelnej władzy kierowniczej zakładów Scheiblera przez dyr. Hofmana w charakterze męża zaufania wierzycieli krajowych i zagranicznych, podana jeszcze 13 b. m., potwierdzona została dziś ostatecznie.

Symultany brak bawełny.

Agencja „Iskra” donosi: Ostatnio fabryki zatrudniały 6.050 robotników, z których zatrzymano ok. 700 osób dla wykończenia pewnych rozpoczętych robót, dla obsługi magazynów, kotłowni itp. Z pozostałych, około 1000 osób nie posiada uprawnień do pobierania zapomóg z Funduszu Bezrobocia, natomiast około 4300 robotników będzie zapożycza te zapomogi.

W kołach przemysłowych i robot-

niczych panuje przekonanie, że zakłady Scheiblera i Grohmana unieruchomione zostały

na krótki tylko przeciąg czasu, który prawdopodobnie nie przekroczy dwóch tygodni.

Po upływie tego czasu administracja fabryk przystąpi do ponownego angażowania robotników, ale prawdopodobnie na zmienionych warunkach.

Pozornie sytuację zakładów Scheiblera i Grohmana komplikuje fakt iż w tej chwili posiadają one niekiedy zupełnie zapasy bawełny, wystarczające może tylko na jeden dzień pełnej pracy produkcyjnej. W Gdyni znajdują się poważne zapasy bawełny przeznaczone dla zakładów Scheiblera i Grohmana, ale

ZAPASY TE NIE SA JESZCZE WYKUPIONE.

Dobrze poinformowane łódzkie koła finansowe twierdzą, że po zakończeniu rokowań finansowych, dotyczących w Warszawie oraz po załatwieniu przez administrację zakładów Scheiblera i Grohmana spraw robotniczych — znajdą się środki na wykupienie ze składów portowych w Gdyni zapasów bawełny i fabryki będą mogły być uruchomione.

(i) Wczoraj o godzinie 3 po poł. rozpoczęto wypłatę ostatnich tygodniówek robotnikom zakładów przemysłowych Scheiblera i Grohmana. Wypłaty odbywają się grupami — dziennie otrzymać ma tygodniówki około 1000 robotników.

W ten sposób wypłaty odbywać się będą w ciągu całego tygodnia, aż do piątku włącznie. Równocześnie z piędzmi robotnicy otrzymują zaświadczenia dla Funduszu Bezrobocia.

Co do tego ostatniego zachodził początkowo pewien szkopuł. Mianowicie wiadomo, iż okres 10-dniowego wyczekiwania na zasiłek rozpoczyna się nie z chwilą zwolnienia robotników z pracy, lecz z chwilą zgłoszenia się jego do F. B. Na podstawie tego właśnie istnieje przepis, iż robotnik powinien łącznie z ostatnią tygodniówką otrzymać t. zw. kartę zapomogową, aby mógł natychmiast zgłosić się do Funduszu.

Istniała więc obawa, że ponieważ nie wszyscy robotnicy będą mogli otrzymać jednego dnia owe karty zapomogowe, — stracą prawo do wcześniejszego otrzymywania zasiłków. Sprawa ta rozwiązana została jednak w ten sposób że dyrekcja firmy wystosowała do Funduszu Bezrobocia pismo, w którym powiadamia, iż wszyscy robotnicy pozostają bez pracy począwszy od poniedziałku, dn. 21 listopada, jeśli więc później zgłoszą się do F. B. nastąpi to tylko z tego względu, że jest rzeczą technicznie niemożliwą w ciągu jednego dnia wydać wszystkie zaświadczenia.

Zarząd F. B. zgodził się uznać wobec tego wszystkich robotników zwolnionych z pracy z dniem wczorajszym, niezależnie od tego kiedy się gloszą do rejestracji.

HITLER NIE BEDZIE KANCLERZEM

Druga konferencja z Hindenburg'em. — Warunki i zastrzeżenia Prezydenta. — Hitler gra na zwłokę. — Narodowi socjaliści nie mogą stworzyć większości.

Hindenburg wraca do koncepcji gabinetu prezydiaralnego.

Berlin, 21 listopada.

Dzisiaj o g. 10.30 przed południem prezydent Hindenburg przyjął na audjencji przewodniczącego narodowych socjalistów Hitlera. Rozmowa trwała 20 minut. O audjencji wydano następujący komunikat urzędowy:

— Po złożeniu oświadczenia prezydentowi Hindenburgowi, przez przywódcę narodowych socjalistów, Hitlera zdecydowanego oświadczenia, że stronnictwo jego może współpracować tylko z rządem przez niego samego prowadzonym, prezydent Hindenburg zwrócił się do Hitlera, jako przewodniczącego najsilniejszego stronnictwa Reichstagu z prośbą o ustalenie czy i na jakich warunkach, kierowany przez Hitlera rząd znalazłby w Reichstagu pewną i zdolną do pracy większość, posiadającą jednolity program. Hitler oświadczył, że odpowiedź na prośbę Prezydenta prześle dziś po południu na piśmie.

Godzina audjencji trzymiana była do ostatniej chwili w ścisłej tajemnicy, mimo to od rana w okolicy pałacu kanclerzkiej gromadziły się tłumy, które przejeżdżającemu Hitlerowi w towarzystwie Goeringa i Frika urządziły owację.

Berlin, 21 listopada.

Sekretarz stanu, Meisner, odwiedził Hitlera w hotelu. Wizyta miała na celu porozumienie się z Hitlerem w sprawie nowej audjencji u prezydenta.

W prasie ukazała się informacja, że prezydent chętnie byłby powierzył Hit-

lerowi misję tworzenia nowego gabinetu pod następującymi warunkami: 1) zapewnienie rządowi większości parlamentarnej, 2) pozostawienie na stanowiskach ministrów Reichwehry i spraw zagranicznych dotychczasowych ministrów, Schleichera i Neurata, 3) uszanowanie

Odpowiedź Hitlera.

Berlin, 21 listopada.

Odpowiedź Hitlera na warunki prezydenta Hindenburga wręczona została na piśmie o godz. 9-ej wiecz. sekretarzowi Meisnerowi w kancelarii prezydenta Rzeszy przez przewodniczącego Reichstagu Goeringa.

Komunikat partii narodowo socjalistycznej donosi, że odpowiedź ujeta jest w formie listu zawierającego szereg pytań. Koła narodowo-socjalistyczne oczekują wyjaśnienia tych kwestyj w ciągu dnia jutrzejszego.

Komunikat narodowych socjalistów przyjęty został przez koła polityczne jako potwierdzenie pesymistycznych horoskopów co do możliwości utworzenia gabinetu przez Hitlera.

Taktykę jego uważa się za zwykłą grę na zwłokę. Wobec mniejszych szans gabinetu koncentracji narodowej pod kierownictwem Hitlera wysuwa się znowu koncepcja gabinetu prezydiaralnego niezależnego od parlamentu.

Koncepcja ta proponowana jest przez koła wielkich agrariuszy wschodnio-pruskich, posiadających duży wpływ na prezydenta Hindenburga, który na niedzielę wezwał do siebie telegraficznie kilku przywódców politycznych z którymi odbył narady.

Dr. Schacht miał nalegać na Hitlera, wraz z kilku osobistościami partynem, aby przyjął warunki Hindenburga.

dekretów gospodarczych rządu Papena.

Wątpią tu jednak w możliwość spełnienia pierwszego warunku, gdyż prawdopodobnie niemiecka partia ludowa, podobnie jak i niemiecko-narodowi, zajmą negatywne stanowisko wobec propozycji hitlerowców.

Berlin, 21 listopada.

Przebieg audjencji Hitlera u prezydenta Hindenburga komunikat narodowych socjalistów przedstawia następująco:

Prezydent Rzeszy zwrócił się do Hitlera z wezwaniem, aby do czwartku wieczór wyjaśnił czy utworzony i kierowany przez niego gabinet posiadałby większość parlamentarną, ponadto należy dołączyć jako warunki szereg uwag, które sprecyzowano na piśmie.

Hitler oświadczył, że dopiero po dokładnym zbadaniu warunków będzie mógł odpowiedzieć, czy ma widoki podjęcia się swojej misji.

Berlin, 21 listopada.

Według biura Conti Hindenburg w dzisiejszej rozmowie z Hitlerem uzależnił swą zgodę na powierzenie przywódcy narodowych socjalistów misji

(Dalszy ciąg na str. 2-ej).



Na marginesie.

Czasy upadłe.

Jak nazwać dzisiejsze czasy? Jedni nazywają je okresem kryzysu...

Dozorca domu na przedmieściu tak się wyraził o tem, co jest dziś i o tem, co było wczoraj:

U nas w domu, jeszcze dawniej w honorowych czasach, mieszkali ludzie biedni...

Czasy zatem nie są honorowe, jest — upadłość.

To słowo „upadłość” w tem ujęciu jak chciał dozorca, jest najlepszym określeniem tego, co dziś z takim trudem przeżywamy.

Zyjemy zatem w okresie upadłości wszystkiego, co kiedyś było na szczytach, żyjemy w czasach niehonorowych...

Czy trzeba na to przykładów i dowodów? Chyba nie...

Jeden przykład b. jaskrawy, przytoczyć mimo wszystko, warto. Oto w jednym z pism warszawskich drukowana jest powieść...

Zgłoszenie rocznika 1909

Dziś, we wtorek, dnia 22 listopada rb., powinni się zgłosić do spisu w lokalu Biura Wojskowego...

1) mieszkający stale na obszarze m. Łodzi (bez względu na przynależność gminną i miejsce urodzenia).

2) czasowo przebywający w m. Łodzi podczas trwania zgłoszeń do spisu, t.j. od dnia 1 października do 30 listopada rb., a nie mają stałego miejsca zamieszkania...

3) czasowo przebywający w m. Łodzi podczas trwania zgłoszeń do spisu, t.j. od dnia 1 października do 30 listopada rb., a nie mogą z jakichkolwiek powodów przesłać Urzędowi Gminnemu stałego miejsca zamieszkania...

Każdy mężczyzna, zgłaszający się do spisu, powinien być zameldowany w m. Łodzi i posiadać dowód osobisty...

Dyżury aptek.

Nocy dzisiejszej dyżurują następujące apteki: Sz. Jankielewicz (Stary Rynek 9), L. Stećka (Limanowskiego 37), B. Gluchowski (Narutowicza 6)...

Ojcowie miasta, słuchajcie: Maurycemu Trębaczowi grozi eksmisja

Magistrat winien zapobiec temu nieszczęściu. — Domagamy się mieszkania dla zasłużonego artysty.

Apelujemy do waszych uczuć obywatelskich

Dnia 24 listopada odbędzie się w sądzie grodzkim, tak bardzo codzienna w naszych czasach sprawa o komorne eksmisje. Sprawa, o której mowa wytoczona została przez gospodarza domu przy ul. Piotrkowskiej nr. 73, p. Landaua —

Maurycemu Trębaczowi. Kim jest Maurycy Trębacz, wyjaśnić nie potrzeba. Jego działalność artystyczna jest chyba dobrze znana

Za mieszkania niezajęte podatek od właścicieli domów nie będzie ściągany.

(i) Przed dwoma tygodniami, jak do nosiliśmy, stowarzyszenia właścicieli nieruchomości wystosowały do ministerstwa skarbu obszerny memoriał w sprawie ulg podatkowych.

Niezależnie od tego właściciele nieruchomości skarżyli się w memoriale, że władze podatkowe ściągają od nich podatki, nawet jeśli lokale w ich domach są wolne i nieużytkowane...

Unieruchomienie fabryki „Zawiercie” ma nastąpić 15-go grudnia na czas nieokreślony. — 1-dniowy strejk protestacyjny w Łodzi? Robotnicy nie chcą zasiłków żywnościowych

(i) W dniu wczorajszym organizacje zawodowe w Łodzi otrzymały zawiadomienia ze swych oddziałów zawierciowskich, iż

1. Zawarcie umowy zbiorowej w całym przemyśle, zrzeszonym i niezrzeszonym.

2. Zmiana ustawy o ubezpieczeniu robotników na wypadek bezrobocia z tem, że za tydzień pracy uważać będzie nie 6 lecz tylko 4 dni.

3. Skasowanie bezpłatnych kuchni i rozdawnictwa racji żywnościowych dla bezrobotnych, a wprowadzenia, miast tego, zasiłków pieniężnych dla wszystkich.

W razie jednak, gdyby w ciągu tego czasu nie nastąpiła pewna poprawa w przemyśle włókienniczym, zakłady przemysłowe będą w dalszym ciągu nieczynne.

Zapowiedź ta wywołała wśród robotników wielkie poruszenie. W związkach zawodowych zebrały się natychmiast zarządy organizacji, celem omówienia tej sprawy łącznie z sytuacją, jaka wytworzyła się ostatnio w Łodzi.

Strejk ten ma być demonstracją przeciwko redukowaniu płac i zwalnianiu robotników.

Równocześnie, w czasie strejku protestującego wysunięte mają być w myśl uchwały delegatów fabrycznych, następujące hasła:

Advertisement for the film „LUNA” „Pożądana” at the Kino-Teatr. Includes a photograph of a woman and details about the cast and showtimes.

Advertisement for Pulowery artystyczne (artistic sweaters) by LILI HIRSZMAN, featuring various models and contact information.

Pełna tabela wygranych 4-go dnia ciagnienia I klasy 26-ej loterii państwowej.

Wczoraj w 4-ym dniu ciagnienia 1-ej klasy 26 ej polskiej loterii państwowej wygrane padły na numery następujące:

Po 2.000 zł. — na N-ry 9474 125995

1.000 zł. na Nr. 91967

Po 500 zł. na N-ry: 24661 60095 130697

Po 400 zł. na N-ry: 72340 98135 106560 122706

Po 200 zł. na N-ry: 32470 35676 41580 62586 71119 81937 86458 94418 98487 125777 127627 135596 135863 126073

Po 150 zł. na N-ry: 194 1546 1916 5250 11254 16673 28541 30261 36355 46688 52906 94562 55346 58809 62003 66508 67602 72660 74196 74438 76161 79547 80544 80778 89056 102948 110046 113367 113983 120709 127576 128242 134575 146472 120378

Po 100 zł. 203 416 555 753 67 90 936 54 1004 57 75 94 172 408 77 519 624 2217 85 553 696 731 72 3052 427 37 553 666

Table of winning numbers for 2000, 1000, 500, 400, 200, 150, and 100 zł prizes.

Table of winning numbers for 500, 400, 200, 150, and 100 zł prizes.

Table of winning numbers for 200, 150, and 100 zł prizes.

Table of winning numbers for 100 zł prize.

RADJOPROGRAM PROGRAM ROZGŁOSNI ŁÓDZKIEJ POLSKIEGO RADJA. Wtorek, dnia 22 listopada 1932 r. Poniedziałek, dnia 21-go listopada.

TEATR MUZYKA SZTUKA. TEATR MIEJSKI WYSTĘPY MARIJ MODZELEWSKIEJ. TEATR KAMERALNY. OPERETKA W TEATRZE POPULARNYM. TEATR „SCALA“.

Z muzyki Koncert religijny w kościele Sw Jana. Muzyka kościelna, najwznioślejszy przejaw wztępu ducha ludzkiego w te sfery...

PACZKI DO ROSJI. Jak to już donosiliśmy, znana w całym kraju i zagranicą łódzka fabryka wędlin apółka naczynia S. Dziśkaja uzyskała od sowieckiego przedstawicielstwa handlowego koncesję na wysłanie bezpośrednio do Rosji paczek żywnościowych.

KACIK DLA PAŃ. Sukces rękawów. Rękawy stały się najważniejszą, podstawową sprawą w modzie obecnej. Po nich można poznać, czy suknia jest zeszłoroczna, czy świeżo sprawiona.

TEATR SCALA. Gość, występy Teatru Artyst. „Di Idysze Bande“ Dziś o 9 wiecz. powt. PREMJIERY DI WELT SZOKELT ZICH w 2 akt.

Kurjer Handlowo-Przemysłowy

łódzkiego okręgu włókienniczego.

SPRZECZNOŚCI I BŁĘDY W GOSPODARCE

omawiał w swoim odczycie onegdajszym w izbie przemysłowo-handlowej znakomity uczony prof. Adam Krzyżanowski.

Bilans handlowy nie ma decydującego znaczenia.

Profesor Adam Krzyżanowski wygłosił odczyt w łódzkiej Izbie Przemysłowo-Handlowej. Przedmiotem wykładu było omówienie sprawy programu gospodarczego, zaprzatającego obecnie uwagę naszych sfer gospodarczych: jak wiadomo, z programem takim wystąpił ostatnio Centralny Związek Przemysłu Polskiego, przygotowuje się zaś do podobnego wystąpienia Związek Izby Przemysłowo-Handlowych.

Sprawa jest istotnie bardzo aktualna, bo kryzys nie ustaje w swym marszu i ostatecznie nie przemawia za tem, żeby można było oczekiwać spadku jego natężenia. Sprawa jest też w najwyższym stopniu poważna z punktu widzenia interesów kraju, który poddawany jest działaniu wielu sprzecznych czynników polityczno-gospodarczych. Kraj woła o jednolity i wielki program gospodarczy, a organizacje gospodarcze słusznie czynią, że problemat programu wzięły obecnie na warsztat swej pracy.

Prof. Krzyżanowski, jak wiadomo, latem bieżącego roku wystąpił z programem **uelastycznienia złotego**. Otóż stwierdzić przedewszystkiem należy, że w swojej łódzkiej prelekcji do tej koncepcji nie nawiązał, lecz wyszedł z założenia programu rządowego oparte go na utrzymaniu złotego na poziomie dotychczasowej wartości. Skoro złoty, stosownie do woli rządu ma zwyciężyć, mimo że w szerokim świecie parytet złoty pada, — to prelegent daje niewątpliwie wyraz polityce praktycznej, skoro bierze za punkt wyjścia swych wywodów program rządowy, skoro staje na jego gruncie i dąży do sprecyzowania warunków które trzeba spełnić, aby ten program zrealizować. Dlatego też wykład był w swej istocie jakby dobrą radą, udzieloną rządowi, był aktem współpracy polityczno-gospodarczej z rządem.

Jakie tedy są warunki, które powinno się spełnić, aby i **antykryzysowy program gospodarczy zrealizować i cnotę złotego zachować?**

That is the question. Prelegent zaczął od wnikliwego spojrzenia na same podstawy ustrojowe gospodarstwa współczesnego. Jest bowiem dla ekonomisty rzeczą oczywistą, że gospodarstwo stanowi twór organiczny i że polityka gospodarstwa musi być ściśle dopasowana do jego zasadniczej struktury. Ta zasada jest dziś naogół zupełnie lekceważona. Konsekwencje tego braku odnowy jednolitej pomiędzy repertuarem środków polityki gospodarczej a najgłębszym charakterem gospodarstwa społecznego jest to, że **ludzkość, zamiast zmniejszać nasilenie kryzysu, potęguje go własnymi błędami**.

Etatyzm i interwencjonizm, tak bardzo rozwinięte po wojnie, kolidują drastycznie z liberalno-kapitalistycznym podstawami gospodarstwa społecznego. Nawet w polityce pozornie zdecydowanych kierunków myślowych widzimy dalekoidące sprzeczności pierwiastków polityczno-gospodarczych.

„Nacjonalisci“ — ekonomiści, a zwłaszcza radykalna ich odmiana — zwolennicy artarkji, są częstokroć z typu swojego myślenia etatystami w zewnętrznej polityce gospodarczej, zaś liberałami „na wewnątrz“. Stronnictwa socjalistyczne mają pro foro interno nastawienie etatystyczne, natomiast nie

mają nie przeciwko temu, aby dane państwo w stosunku do innych państw uprawiało liberalną politykę ekonomiczną. W wielu krajach panuje „liberalizm“ ekonomiczny, czyli połączenie pierwiastków nacjonalizmu ekonomicznego z etatyzmem. W takiej atmosferze i na takim podłożu nie można przeprowadzić żadnego wogóle programu gospodarczego, gdyż **każdy program gospodarczy wymaga jednolitości myślenia ekonomicznego**.

Obecny program rządu: „**waluta filarem życia gospodarczego — parytet złoty nienaruszalny**“ jest właściwie renesansem pierwszego programu inflacyjnego. Warunki polityczne dzisiejsze są oczywiście o wiele pomyślniejsze dla sprawy waluty i gospodarstwa, niż ówczesne. Społeczeństwo ma w pamięci bolesne doświadczenia inflacyjne i przeto zasadnicze jego nastawienie jest z pewnością **antynflacyjne**. Do tych dwóch pomyślnych momentów należy dołączyć dezyderat zdecydowanego opamiętania sprawy budżetu, a także dezyderat umiejętnego powiązania momentów walutowych z polityką handlową. Spełnienie tych dwóch dezyderatów prof. Krzyżanowski uważa za warunki sine qua non realizacji rządowego programu gospodarczego, stojącego pod hasłem **stabilizacji waluty**. Dotychczas warunki te nie zostały jeszcze spełnione.

Rząd chce za wszelką cenę **obronić złotego**. Jednocześnie rząd ustala budżet deficytowy, pozostawiając sprawę pokrycia deficytu przyszłości, która jest zawsze niewiadomą. Prelegent sądzi, że w imię realności programu rządowego należy o sprawie pokrycia deficytu już teraz myśleć. Należy jasno uświadomić sobie na jakie wydatki nas stać. **Bez apriorystycznego wskazania środków pokrycia deficytu kwestja bezpieczeństwa waluty jest zasadniczo zawsze otwarta**. Odpowiednikiem deflacyjnej polityki walutowej musi być deflacyjna polityka budżetowa, t. j. polityka ustalania wysokości budżetu w troskliwym nawiązaniu do rzeczywistego dochodu społecznego. Program deflacji ma swoje żelazne prawa i jak każdy program gospodarczy ma to do siebie, że trzeba z niego wyciągnąć wszystkie konsekwencje.

Następnie prelegent omawia sprawę

Pertraktacje handlowe z Francją

rozpoczną się w dniach najbliższych w Paryżu.

W najbliższych dniach w Paryżu odbędą się pertraktacje handlowe z Francją w których weźmie udział wiceminister przemysłu i handlu Doleżał.

Łódzcy eksporterzy tkanin i konfekcji ubiegają się aby w wyniku tych pertraktacji uzyskano zniesienie kontyngentów przywozowych, które uniemożliwiły nam ostatnio eksport do Francji i Afryki (Algieru i Tunisu). Za-

polityki handlowej w nawiązaniu do problemu walutowego.

Po wojnie dominuje w światowej polityce gospodarczej pogląd, przecenający znaczenie aktywności bilansu handlowego. Może będzie odpowiadało intencji szanownego prelegenta, jeżeli ten pogląd nazwemy **fetyszem bilansu handlowego**. Prelegent zasadniczo uznaje pożyteczność czynnego bilansu handlowego, ale równocześnie bardzo jest daleki od zdania, że saldo bilansu handlowego, to alfa i omega pomyślności gospodarstwa kraju. Sa kraje o wybitnie biernym bilansie handlowym i o niewątpliwym wielkim bogactwie. Bankierzy, reprezentujący wielkie finanse światowe, udzielają częstokroć pożytek, nie interesując się bilansem handlowym kraju dłużnika, ale za to pilnie badają jego politykę finansową. Są uczeni, którzy tezę o szkodliwości biernego bilansu handlowego uważają wręcz za przesadę merkantylistyczną. Profesor Krzyżanowski jest zdania, — a zdanie to znajduje całkowite potwierdzenie w rzeczywistości życiowej — że istota rzeczy jest nie bilans handlowy, lecz polityka finansowa państwa, która w ostatecznym rozwoju wypad promieniuje na bilans handlowy.

Prelegent uważa, że powszechny dziś postulat aktywności bilansu handlowego jest ex definitione nierealny, zwłaszcza, że dochodzimy już do absurdu w żądaniu, żeby aktywność dotyczyła nie tylko całokształtu handlu zagranicznego, lecz także handlu z poszczególnymi krajami. **Absurd ten podniesiony zostaje do kwadratu zakazami dewizowymi, które, jak np. w wypadku czesko-serbskim wzajemnie wyłączały pokrycie waluta dostawcy**.

Program stojący pod znakiem fetyszu bilansu handlowego, jest jednak nie tylko nierealny: jest także walutowo szkodliwy. Należy sobie jasno uświadomić — powada prelegent — że **program złotej waluty jest zarazem programem międzynarodowej kooperacji gospodarczej**. Nie chodzi przecież o cześć dla złotego cielca, ale o realne korzyści, płynące z **międzynarodowego obrotu gospodarczego**, w szczególności o korzyści kredytowe.

Korzyści te są dla poszczególnego, a ostatecznie dla całego kraju nieoszacalne, o ile panuje antiliberalna światła. Program złotej waluty jest zarazem programem międzynarodowej kooperacji gospodarczej. Nie chodzi przecież o cześć dla złotego cielca, ale o realne korzyści, płynące z międzynarodowego obrotu gospodarczego, w szczególności o korzyści kredytowe. Korzyści te są dla poszczególnego, a ostatecznie dla całego kraju nieoszacalne, o ile panuje antiliberalna światła.

towa polityka handlowa, hamująca cyrkulację towarów i osób. Jakakolwiek jest struktura finansowa transakcji kupieckiej, ostatecznie za towar płaci się towarem, gdyż w gruncie rzeczy towar jest jedyną formą pokrycia. Żeby kupić towar zagraniczny, trzeba mieć zagraniczną walutę, ale zagranicznej waluty nie uzyskuje się, o ile się nie sprzeda swego towaru zagranicznemu odbiorcy. To samo oczywiście dotyczy dewiz. Eksport, o który wszystkim tak bardzo chodzi, jest niemożliwy bez importu, który wszyscy zwalczają. I tu właśnie jest punkt styczny pomiędzy polityką handlową a sprawą waluty.

Waluta krajowa jest częściowo zabezpieczona walutami zagranicznymi i dewizami, zaliczonymi do pokrycia, a wymiernymi na złoto. Dlatego z punktu widzenia walutowego (nie mówiąc już o innym) jest rzeczą pierwszorzędnej wagi dopływ kapitału zagranicznego, zwązany m. i. z eksportem, a więc i z importem.

Kto tworzy bariery celne, kto niweluje import, godzi też w eksport, a jego wysiłki eksportowe są uderzeniami w próżnię, ponieważ wszyscy robią to samo. Gdy tak dalej pójdzie, gdy „sukces“ antyimportowy będzie powszechny, wówczas nowet najbardziej naiwni zrozumieją, że polityka eksportowa jest nie bezprzedmiotowa oraz że waluta straciła naturalne oparcie, jakie miała w walności gospodarczej na terenie międzynarodowego obrotu towarowego. Dlatego prelegent kładzie nacisk nie na saldo bilansu handlowego, ale na wielkość obrotów po obu stronach bilansu. Im większe obroty, tem lepiej ceteris paribus przedstawia się bezpieczeństwo waluty.

Dobra polityka walutowa musi być prowadzona pod znakiem maksymalnego obrotu towarowego z zagranicą. Musimy myśleć nie tylko o eksporcie, ale także o imporcie. Musimy pamiętać, że polityka jednostronnie eksportowa prowadzona przez dwa kraje jest polityką zubożenia obu tych krajów. Rozsądny traktat handlowy jest jednym z filarów waluty. Cała siła pary powinniśmy zatem pracować w kierunku zawierania rozróżnych traktatów handlowych i włączania się w ten sposób w orbitę gospodarki światowej, która przedej, czy później według przewidywania prelegenta, musi się doczekać swego renesansu.

Należy też pamiętać, że nie da się oddzielić systemu polityki gospodarczej wewnątrz kraju od zewnętrznej polityki gospodarczej: jednolita doktryna liberalna musi ożywiać obie te dziedziny życia gospodarczego.

Profesor Krzyżanowski stwierdza, że istniejące nieubłagany związek przyczynowy pomiędzy deflacyjną polityką walutową z jednej strony a polityką finansową i handlową z drugiej strony. Wynika z tego, że z zasady deflacji walutowej trzeba wyciągnąć wszystkie deflacyjne konsekwencje w kierunku budżetowym i polityczno-handlowym. Tyłko ten zdecydowany sposób myślenia może zapewnić realność programowi gospodarczemu.

Łódzka Izba Przemysłowo-Handlowa bardzo dobrze uczyniła, zapraszając znakomitego ekonomistę polskiego, który wygłosił wielce interesujący i aktualny odczyt.

STANISŁAW LAUTERBACH.

Czy pamiętacie filmy

„Białe piekło“ — „Na zachodzie bez zmian“

... większym jest film

Góry w płomieniach

który ujrzycie wkrótce w „LUNIE“

I Dźwiękowy kino-teatr
„SPLENDID“
 NARUTOWICZA 20.
 Dzisiaj i dni następnych!

JAN KIEPURA
„PIEŚŃ NOCY“ w gł. roli Magda Schneider
 w pol. Passe-partout: kupony ulgowe i bilety wolnych we 60 — nieważne

w filmie jakiego
**Polska dotychczas
 nie widziała** 20-4

Grand - Kino
 Dzisiaj i dni następnych!
 Nadprogram: Aktualności!

Od dziś cała Łódź nucić będzie
 najnowszy przebój:
„Ja chciałbym raz jeszcze pokochać“
 W roli gł. **Dolly Haas** oraz **Gustaw Froelich.** Scenarzysta **Roda Roda.** Piosenki w języku niemieckim.
 Passe-partout i bilety ulgowe nieważne aż do odwołania. — Pocz. o g. 4, w soboty, niedz. i święta poranki o g. 12-ej

Weksle 3-miesięczne
 będzie dyskontował Bank Polski.

Z dobrze poinformowanego źródła dowiadujemy się, iż z dniem dzisiejszym oddział łódzki Banku Polskiego zaczyna przyjmować do dyskonta weksle z terminami do trzech miesięcy. Jak wiadomo, dotychczas Bank Polski dyskontował jedynie weksle do 70 dni. Rozszerzenie terminu do trzech miesięcy ma olbrzymie znaczenie dla łódzkiego przemysłu i wielkiego handlu korzystającego z dyskonta w Banku Polskim, gdyż umożliwi dyskonto portfeli dotychczas nie przyjmowanych, przyczem zaznaczyć należy, iż firmy ostatnio prawie wyłącznie uzyskują weksle przekraczające terminami 70 dni. (c)

Zapasy przedzdy baw.

Na podstawie danych, uzyskanych w Zrzeszeniu producentów przedzdy bawelnianej stan zapasów przedzdy na tutejszym rynku na dzień 13 bm. przedstawiał się następująco: siłady przedzdy na sprzedaż wynosiły 981.926 kg. co, w porównaniu z okresem poprzednim, wykazuje zmniejszenie się zapasów o 71.954 kg., zapasy zaś przedzdy w tkalniach wynosiły 410.000 kg., co, w porównaniu z okresem poprzednim, wykazuje również zmniejszenie się zapasów o 23.091 kg. Ogółem więc zapasy przedzdy bawelnianej na dzień 13 bm. wyniosły 1.391.926 kg., co wykazuje spadek składów o 95.045 kg. (c).

Gielda towarowo-zbożowa.

Po długotrwałych staraniach ministerstwo przemysłu i handlu zatwierdziło statut łódzkiej giełdy towarowo-zbożowej. W związku z powyższym w najbliższych dniach odbędzie się plenarne posiedzenie komitetu organizacyjnego. Nie ulega już obecnie wątpliwości, iż giełda ta w Łodzi nareszcie powstanie, w myśl życzeń zainteresowanych sfer.



MARLENE DIETRICH
 w filmie
„BLOND VENUS“
 Od jutra
 w „CASINIE“

BANCA COMMERCIALE ITALIANA.

Ostatnie wydarzenia na gruncie łódzkiego przemysłu zwróciły uwagę na rolę kapitału włoskiego. Reprezentuje go u nas jak wiadomo, w łwiej mierze sam względnie przez związane ze sobą instytucje — „Banca Commerciale Italiana“ (jego kontakt z Polską znajduje po części usprawiedliwienie w osobie p. Giuseppe Teplitza t. zw. „administratora delegowanego“ Banku). Banca Commerciale jest potężną instytucją finansową. Jej własny kapitał zakładowy wraz z rezerwami wynosi 1,28 miljarda lirów. Stan wkładów — 1,23 miljarda lirów; saldo kredytowe rachunków bieżących — 6,52 miljarda (lir sięga beżmała połowy złotego). Dla zorientowania się w relatywnej wartości tych cyfr przytoczymy w sensie ilustracji, że obieg banknotów włoskich wynosi ok. 14 miljardów lirów.

Banca Commerciale Italiano do niedawna był w równej mierze bankiem inwestycyjnym jak i bankiem handlowym. Obie jego funkcje były poczęści zespolone, poczęści zaś funkcje inwestycyjne wykonywały „holdingi“ w całości jednak finansowane i kontrolowane przez „Banca“.

Ten stan rzeczy, charakterystyczny dla całej bankowości włoskiej, okazał się w toku wznoszącego kryzysu groźnym dla płynności instytucji. Zwiększenie się pojemności rynku kapitałowego i de presja ogarniająca giełdy kazały szukać radykalnego rozwiązania.

W tych warunkach w roku poprzednim z osobistej inicjatywy Mussoliniego powstał specjalny zakład „Istituto Mobiliare Italiano“ z kapitałem pół miljarda lirów i prawem emisji obligacji na sumę dziesięciokrotnie wyższą.

Obligacje te upodobnione do listów zastawnych ziemskich emituje się pod zastaw walorów, z okresem do lat dziesięciu.

Pod auspicjami i przy kooperacji tego oto zakładu powołano do życia tak zwaną „Societa Finanziaria Industriale Italiana“ dla odciążenia Banca Commerciale Italiana.

Formalnie bilans Banca wykazuje z racji przejęcia walorów przez „Societa Finanziaria“ odciążenie w pozycjach udziałów tylko z 1377 milj. lir. na — 912 milj. lir.; faktycznie jednak ogólna suma sprzedanych akcji, tak samej Banca jak i jej „holdingów“, wyniosła ogromną cyfrę 4 miliardów lirów. Z tej kwoty zapłacono od razu 1 miliard, notabene ze środków dostarczonych przez państwo.

Ten wewnętrzny proces niewątpliwie wyraził się pewnymi reperkusjami na naszym gruncie. Banca jest zainteresowana w największych zakładach naszego przemysłu włókienniczego, wliczymy tutaj I. K. Poznańskiego, Schieblera i Grohmana, Widzew, Geyera. W związku zapewne z procesem konsolidacyjnym, który zakreślił wyżej, ujawnia się tendencja konsolidacji stanu posiadania — ubranego dotąd tylko we formę wierzytelności — na terenie łódzkim.

Konsolidując swój stan posiadania na gruncie łódzkiego przemysłu kapitał włoski musi ustalić jakąś tezę konstrukcyjną, która niewątpliwie zaciążyć może na losach Łodzi. Dr. A. Z.

Gielda pieniężna.

Na wczorajszym zebraniu giełdy walutowo - dewizowej w Warszawie tendencja dla dewiz przeważała mocniejsza, za wyjątkiem dewizy na Londyn, której kurs był słabszy. Obroty na ogół były niewielkie. Notowano: Belgja 123.70 (+1), Gdańsk 173.30 (-5), Holandia 358.50 (+30), Londyn 29.23 (-7), Nowy Jork 8.919, Nowy Jork-kabel-8.923, Paryż 34.95, Szwajcaria 171.65 (+5), Włochy 45.70, w obrotach międzybankowych dewizy na Berlin 211.95 (+5). Tranzakcje dokonane a nienotowane Praga 26.41 (+1). W obrotach prywatnych: marka niemiecka 211.25 (-10), leje rumuńskie 4.80, dolar gotówkowy 8.90.50 (+20), dolar złoty 8.93.75, rubel złoty 4.60.50, rubel srebrny 1.42, bilon 0.60.

stabilizacyjna 55.50—56.50—55.75 (+50) 10 proc. kolejowa 103 (+100). Listy zastawne i obligacje banków państwowych bez zmian. 7 proc. ziemskie dolarowe 49, 8 proc. Warszawy 58—57.38 (+13), 8 proc. Łodzi 54 (+50). Tranzakcje dokonane a nienotowane: 3 proc. budowlana 39—38.80 (+5), 5 proc. kolejowa 35.50 (+50), 6 proc. dolarowa odcinki po 100 dolarów 59.50, 8 proc. dillinowska 61, 7 proc. ślaska 43.50, 4 proc. ziemskie 31.50, 4 i pół proc. ziemskie 37.50, 4 i pół proc. ziemskie wleńskie 29, 5 proc. Warszawy 48 proc. (-25), 4 i pół proc. obligacje m. Warszawy II emisja 46.50, 6 proc. obligacje Warszawy 6 emisja 33.75 (+75), 8 i 9 emisja 31, za 7 proc. pożycz. warsz. dolarowa żądano 41.50.

AKCJE. Rynek akcyjny był w zaniedbaniu. Notowano: Bank Polski — 88.25—88 (-25), za Parowozy chclano płacić 9.

PAPIERY PROCENTOWE. Dla papierów procentowych zarówno państwowych jak i prywatnych przeważała tendencja mocniejsza. Większych obrotów dokonano 4 proc. dolarowa i 7 proc. stabilizacyjna. Notowano: 4 proc. dolarowa 51.50 (+25), 4 proc. inwestycyjna zwykła 99—99.25, 6 proc. dolarowa 57.50—58.50—57.50, 7 proc. pożycz.

RYNEK WALUTOWY W ŁODZI
 W dniu dzisiejszym na łódzkim rynku walutowym obracano dolarami po niezmiennym kursie 8.89 w placeniu i 8.90 w żądaniu, funt ponownie się obniżył do 29 w placeniu; 29.25 w żądaniu, marka niemiecka bez zmiany 211 i pół do 212, szyling austriacki słabiej 107 do 107 i pół, frank francusk: 35 do 35.10, szwajcarski słabiej 171.5 do 172. Popyt na waluty minimalny. Złote ruble w placeniu 4.62 i w żądaniu 4.63, złote dolary 8.95 do 8.96. Zapotrzebowanie na złote małe.

Listy zastawne łódzkie w placeniu 53 i pół i w żądaniu 54. Obroty małe.

Gielda zbożowa.

Na wczorajszym zebraniu giełdy zbożowo - towarowej w Warszawie ogólny obrót wyniósł 3.966 ton, w tem żyta 957.50 ton. Notowano za 100 klg. paritet wagon Warszawa w handlu hurtowym, w ładunkach wagonowych: Żyto standart I-szy 15.75 — 16, żyto standart II-gi 15.50—15.75, pszenica jara czerwona szklista 27.50 — 28, pszenica jednolita 26.50 — 27, pszenica zbierana 26 — 26.50, owies jednolity 16.50 do 17, owies zbierany 15.50—16, jęczmień na kaszę 15.25—15.75, jęczmień browarny 16.50—17.50, gryka 16.50—17.50, proso 19 — 20, groch polny jadalny 24 — 25, groch Victoria z workiem 26 — 30, wyka 17 — 18, peluska 16 — 17, łubin niebieski 8 — 8.50, rzepak zimowy 49 — 50, siemie lniane 38 do 40, konieczyna czerwona surowa bez grubej kianianki 110 — 130, konieczyna czerwona bez kianianki o czystości 97 proc. 125 — 140, konieczyna biała surowa 110 — 140, konieczyna biała bez kianianki o czystości 97 proc. 150—200, ziemniaki jadalne 3.75 — 4, mąka psenna luksusowa 45 — 50, mąka pszenna

4/0 40 — 45, mąka żytnia pyłkowa I-szy gatunek 26 — 28, mąka żytnia siłkowa I razowa 20 — 22, otręby pszenne szale 10.50—11, otręby średnie 10 — 10.50, otręby żytnie 9.50—10, kuchy lniane 21.50—22, kuchy rzepakowe 16.50—17, kuchy słonecznikowe 17.50—18.

Nieszkodliwy, roślinny, nietłusty, najlepszy z pudrów, to
PUDER ABARID
 o miłym, subtelnym zapachu, doskonale przylega, nie niszczy cery, nie zatyka por skóry, a nadaje jej matową delikatność i świeży, młodzieńczy wygląd.
CENA DUŻEGO PUDEŁKA 2.50 MAŁEGO 1.50.
 Sprzedają pierwszorzędne perfumerje i sklepy apteczne.

Z RUCHU STRZELECKIEGO.
 W sobotę, 19 listopada odbyła się w lokalu S. K. S. Herbatka, urządzona przez V Oddział Żelazki Zw. Strzeleckiego w Łodzi. Czysty zysk przeznaczony został na zasilenie biblioteki tegoż Oddziału. Udział gości był znaczny. Ze sfer wojskowych przybył p. generał Małachowski, pp. majorowie Jancarz i Banasiak oraz wielu oficerów. Wśród zaproszonych gości widzieliśmy również p. prezesa Kucharskiego, p. prezesa Kostowskiego, p. starostę Rzewskiego, księdza Roszkowskiego, p. dyrektora Matyska oraz wielu sympatyków ruchu strzeleckiego.

Rolę gospodyń ofiarnie pełniły panie: dyrektorowa Dobrzańska, kapitanowa Dworakowa, Felkersamowa dyrektorowa Jeleniowska, Krzyżanowska, porucznikowa Kulczycka, Marcinowska, mecenasowa Planerowa, Samborska, Świerszczewska i Szczepanińska. Szczególne poparcie udzielił p. dyrektor Gimnazjum męskiego imienia s. p. Prezydenta Narutowicza Dobrzański wraz z nauczycielstwem oraz Szkoła Podchorążych Piech. w Łodzi. Strona techniczna, którą zajęła się gorliwie pani majorowa Jancarzowa, wypadła doskonale. Zabawa ufała się znakomicie.

SALON MODY DZIECIECJI FELICJI ROZEN-TALOWEJ.
 Jak się dowiadujemy, przed niedawnym czasem powstała w naszym mieście nowa placówka ubiorów dziecięcych, zapożyczająca naczynych miłosirskich w paletka, sukienki i ubranka. Na specjalną uwagę zasługują wprowadzone z Paryża i Wiednia najnowsze modele firm „Annie“, „Bitman“ i in.

Salon strojów dziecięcych pod osobistym kierownictwem właścicielki p. Felicji Rozenalowej (Miełczarskiego-Szkolna 6, tel. 169-96) daje pełną gwarancję, że wszelkie zlecenia wykonane będą solidnie i gustownie. Temi więcej, że właścicielka salonu pracuje z wielkim zamiłowaniem nad kompozycją całości ubioru, starając się zaspokoić ją do indywidualnych cech typu każdego dziecka.

